

LẦN HẠT MÂN CÔI CHUNG TRONG GIA ĐÌNH

Ông Gioan Ngô Kinh Hùng (1899-1986) chào đời tại tỉnh Chiết Giang, Trung Quốc. Năm 1937, Nhật chiếm Thượng Hải, ông Ngô trú ẩn tại nhà người bạn là ông Nguyễn Gia Hoàng, giáo sư Luật tại Đại học Rạng Đông. Nhờ sống trong gia đình Công Giáo nhiệt thành, và nhất là, sau khi đọc truyện thánh nữ Teresa Hài Đồng GIÊSU, ông Ngô quyết định theo đạo Công Giáo. Sau đó ông đưa vợ và toàn gia đình theo đạo Công Giáo. Từ ấy, gia đình ông Ngô sống trong hòa hợp yêu thương, kính sợ THIÊN CHÚA và kính mến Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Xin nhường lời cho ông Ngô Kinh Hùng nói về những buổi lần hạt Mân Côi chung nơi gia đình.

Một buổi tối trong năm 1944 - lúc gia đình chúng tôi đang trú ngụ tại Quế Linh - không hiểu sao tôi bỗng to tiếng với hiền thê ngay giữa buổi lần hạt Mân Côi chung. Tôi giận dữ đứng lên, bỏ vào phòng riêng và đóng ập cửa lại. Tôi nghĩ vợ tôi sẽ lật đật theo sau, vuốt ve chịu chuộc để tôi hạ cơn giận! Nhưng tôi đã lầm! Vợ tôi vẫn ngồi yên không nhúc nhích tiếp tục lần hạt Mân Côi chung với các con, xem như không có gì xảy ra! Rồi tôi nghe rõ tiếng Edouard - đứa con trai thứ - bắt kinh đọc thay tôi. Tôi nghe Edouard nói với các em:

- Tất cả chúng ta hãy quì gối xuống cùng nhau xin Đức Bà cầu cho Ba chúng ta!

Câu nói của Edouard như gáo nước lạnh tạt vào mặt tôi. Con rồng kiêu căng lồng lộn nổi lên trong tôi, ngay phút chốc, bị đôi chân dịu hiền của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA đạp nằm bẹp dưới đất!

Vào cuối buổi lần hạt Mân Côi chung, tôi lặng lẽ mở cửa phòng, trở ra nơi đọc kinh, quì vào chỗ dành cho tôi. Tôi khiêm tốn quì gối giữa các con tôi. "Người đứng đầu đã trở nên chót bét!"

Tối hôm ấy, tôi học một bài học nhớ đời. Bài học có sức thay đổi tâm tính kiêu căng nóng nảy của tôi thành hiền lành và khiêm tốn. Kể từ đó, tôi không bao giờ còn dám bùng bùng nổi giận, lớn tiếng với vợ trong khi lần hạt Mân Côi chung với các con nữa! Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA đã chiến thắng.

Vào các buổi lần hạt Mân Côi chung trong gia đình như thế, tôi thường lợi dụng dịp để khuyên dạy con cái. Tôi nói với các con đại ý như sau:

- Chỉ có một người cha đích thật, đó là CHA các con ngự trên Trời. Chỉ có một người mẹ đích thật, đó là Mẹ THIÊN CHÚA. Còn Ba Má đây chỉ đại diện tạm thời dưới đất cho Cha và Mẹ các con ở trên Trời. Ba rất cảm động về tình hiếu thảo các con bày tỏ cùng Ba Má, nhưng các con luôn ghi khắc rằng còn có một lòng hiếu thảo cao quý gấp bội: lòng hiếu thảo các con phải dành cho THIÊN CHÚA. Đừng đặt tin tưởng nơi Ba Má nhưng phải đặt trọn niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA. Bởi vì, sớm muộn gì Ba Má cũng qua đi,

bỏ các con mồ côi. Nhưng THIÊN CHÚA không bao giờ bỏ rơi các con. Đừng tự hào chúng ta là một gia đình đoàn tụ đồng đức, bởi vì, rồi sẽ có ngày, gia đình bị phân tán, mỗi người một phương. Vậy thì, cách thế duy nhất để mãi mãi trông thấy cảnh gia đình mình hiệp nhất, là mỗi người các con phải luôn kết hiệp mật thiết với Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Khi ấy, dầu chúng ta đoàn tụ hay bị phân tán, bao lâu mỗi người hiệp nhất với Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì toàn gia đình chúng ta sẽ mãi mãi hiệp nhất với nhau trong Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Chỉ có một phân ly đáng sợ nhất là sự phân ly giữa Thiên Đàng và hỏa ngục. Nếu tất cả chúng ta đều thuộc về Trời Cao thì chúng ta sẽ hiệp nhất ngay ở đời này và mãi mãi ở đời sau. Trái lại, nếu trong gia đình có vài người thuộc về Trời Cao vài người khác thuộc về âm phủ, thì ngay ở trần gian, mặc dầu sống đoàn tụ, chúng ta cũng bắt đầu bị phân ly rồi. Gần nhau bằng thể xác không nghĩa lý gì. Chỉ niềm hiệp nhất thiêng liêng mới có giá trị.

... Các môn đệ thưa với Đức Chúa GIÊSU rằng: "Xin mời Thầy dùng bữa". Người nói với các ông: "Thầy phải dùng một thứ lương thực mà anh em không biết. Lương thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy, và hoàn tất công trình của Ngài. Nào anh em chẳng nói: Còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt sao? Nhưng này, Thầy bảo anh em: Ngước mắt lên mà xem, đồng lúa đã chín vàng đang chờ ngày gặt hái! Ai gặt thì lãnh tiền công và thu hoa lợi để được sống muôn đời, và như thế, cả người gieo lẫn kẻ gặt đều hơn hở vui mừng!" (Gioan 4,31-36)

(John Ching-Hsiung Wu, "Par-delà l'Est et l'Ouest", traduit de l'anglais par Franz Weyergans, Editions Casterman, 1960, trang 97-107)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt